

grænsende til det hysteriske, der indimellem kommer om, hvor dårligt forbrugere og virksomheder vurderer fremtiden.

Det er altså ikke bare en finanslov, som vedrører økonomien. Det er i høj grad også en finanslov, som vedrører principper. Jeg går ud fra, at morgendagens debat i høj grad vil komme til at dreje sig om reformerne. Dem vil jeg i hvert fald også komme ind på i morgen, og det er klart, at vi fra radikal side hilser det overordentlig velkommen, at der er taget nogle måske ikke populære, men meget nødvendige skridt for at få vores velfærdssamfund til også på lang sigt at hænge sammen. Robusthed er ikke nødvendigvis en kvalitet, man bare kan regne med.

Jeg skal også vende tilbage til principperne i reformerne, for der er også en del at sige om det.

Et aspekt, som jeg synes man måske bør nævne allerede i dag, også fordi der er megen kritik af boligstøtteforslaget, som indgår i en del af reformpakken, er jo, at vi på boligområdet under alle omstændigheder har brug for en balance mellem ejere, lejere og andelshavere, og vi tog ganske hårdt fat på ejerne i forbindelse med pinsepakken.

Det, vi laver nu omkring boligstøtten, er i høj grad noget, som det vil være lejerne der mærker. Vi må sige, at når 50 pct. af lejerne får boligstøtte, så er vi jo, som det også er bemærket før, langt ude over det punkt, hvor man kan snakke om, at det blot er en transbestemt social ydelse. Det er andet og mere, og det betyder jo selvfølgelig, at man ikke kan målrette den til dem, der har størst behov.

Vi er også i gang med at skabe den nødvendige balance i forhold til andelshaverne, og jeg tror, det er kolossalt vigtigt, at der på den måde fortsat skabes en balance på boligmarkedet.

Jeg vil godt beklage – det synes jeg også, man skal gøre i denne her sammenhæng – at det ikke har været muligt at gøre noget mere for byfornyelsen. Jeg tror, at det er et af de steder, vi meget hurtigt bør prøve at vende tilbage til, når der bliver mulighed for det. Så snart aktiviteten peger i retning af, at det kan lade sig gøre, ser jeg meget gerne, at investeringsrammen for byfornyelse blev genoprettet.

Også et enkelt ord om det, vi gør på erhvervsområdet. Vi hilser fra radikal side i høj grad velkommen, at der er en mindre tilpasning på selskabsskatteområdet. Det tror vi er nødvendigt. Man kan i høj grad diskutere, hvor

langt man skal gå i den retning. Dette her er i hvert fald et fornuftigt skridt.

Jeg vil derimod i modsætning til andre sige, at vi temmelig stærkt beklager, at vi også var nødt til at acceptere, at jordskatterne i et par år skulle sænkes, og at der skulle lægges loft over dem. Det mener vi går i den gale retning, men sådan er det, når man laver forlig.

Et stort område, som ligger os på sinde, er uddannelsesområdet. Vi er meget tilfredse med, at der nu er skabt bred tilslutning til den lovgivning, som undervisningsministeren har lagt frem. Det drejer sig om forslag til en reform af erhvervsuddannelserne, som sikrer færre indgange, større gennemskuelighed og bedre muligheder for den enkelte for at udnytte systemet på en konstruktiv måde. Det drejer sig både om pladser og især om penge til at få de videregående uddannelser til at afvikle en pukkel, så der forhåbentlig kan skabes en fornuftig balance mellem optagelse gennem kvote I og kvote II, hvor det helt oplagt i øjeblikket ikke er hensigtsmæssigt, at der er en så stor belastning på kvote II, uanset at kvote II har sin selvstændige berettigelse. Der er lagt vægt på bedre kvalitet, på en løbende evaluering, og det mener vi er vigtigt.

Så vil jeg selvfølgelig også, som andre har gjort det, nævne den øgede bevilling til folkehøjskolerne. Overskriften er konkurrencemæssig ligestilling, ikke et kronisk kunstigt åndedræt til folkehøjskolerne, men derimod en ligestilling.

Hr. Thulesen Dahl sagde før noget om, at det generede ham, at man havde prioriteret kulturområdet højt. Det kan ikke undre mig. Uanset at hr. Thulesen Dahl har skiftet parti, har det ligget til den fløj af Folketinget, at de ikke bryder sig særlig meget om at give penge til kultur, og derfor må jeg sige, at når hr. Thulesen Dahl så omgående sætter det i forbindelse med, at man har prioriteret galt, fordi man laver en begrænsning af medicintilskuddene, jamen så er det lige præcis den prioritering, som adskiller vores to partier.

Jeg synes, det er en fornuftig prioritering, at man begrænser tilskuddene til hovedpinepiller og giver noget mere til f.eks. at producere gode danske film, men jeg ved, at hr. Thulesen Dahl mener det modsatte, og det tror jeg vi begge er godt tilfredse med; det markerer nøjagtig forskellen mellem vore partier.

På sygehusområdet er vi også tilfredse med, at man nu får givet en del patienter med virke-